

Carl XVI Gustaf: Jultal 2005

Talare

Carl XVI Gustaf
Kung

Datum

25 december 2005

Plats

Stockholm

Kära svenskar hemma och utomlands! Så här års brukar vi väl alla, litet till mans, fundera på året som gått, vad som hänt, vad vi uträttat och vad vi inte hunnit med. För egen del slår det mig då ofta hur mycket oväntat som inträffar, både i den lilla och stora världen, sådant som ingen kunnat förutse. Trots detta lägger vi ner mycket arbete på att försöka förutspå vad som kommer att inträffa särskilt då det gäller ekonomi, politik, klimat och utvecklingsfrågor. Och visst är det viktigt att vi planerar så gott det någonsin går för att möta framtiden, samtidigt som vi måste acceptera att om morgondagen vet vi egentligen ingenting. Förra året hade jag, efter mitt och familjens besök i Drottningholms Slottskapell på Juldagen, som vanligt tillfälle att sända Er en julhälsning via radio. Mina ord, med tillönskan om en god och lyckosam framtid verkar nu, i efterhand, tomma och ihåliga. För redan då hade en jordbävning långt ute till havs i Indiska Oceanen satt igång den ödesdigra flodvåg, som skulle slå sönder alla möjligheter till en ljus framtid för hundratusentals människor. Annandag jul, förra året, den dag då så många liv släcktes i förtid, då hus, hem och stora naturområden förstördes. Inte till följd av något illdåd, utan till följd av naturens krafter, som vi människor inte har någon makt över. Ett år har gått, men vi glömmar aldrig den katastrof som ägde rum på andra sidan jorden och som kom att drabba även vårt land så hårt. Det är min innerliga förhoppning att alla Ni som har det svårt ska kunna känna hopp i en tillvaro där Ni finner det uthärdligt att leva och verka, en tillvaro som också kan erbjuda viss glädje och harmoni. Vi är många, som finns hos er i tankar och böner. Under året har på ett märkvärdigt sätt naturkatastrofer fortsatt att inträffa både i vårt närområde och långt bort i världen. Människoliv har gått förlorade och stora skador på såväl egendom som natur har följt i katastrofernas spår. De ekonomiska förlusterna har varit omfattande. I vårt eget land drog vinterstormen Gudrun fram, som förstörde och ödelade stora områden, särskilt i södra Sverige. I USA medförde orkanen Katrina att New Orleans och stora områden däromkring lades under vatten, med många dödsfall och svåra miljöskador som följd. Som om världen detta år inte sett nog av elände drabbades för bara några månader sedan Pakistan

och Indien hårt av en jordbävning som dödade och lemlästade tusentals människor. I oländiga bergstrakter lever nu många människor utan skydd och under svåra förhållanden i vinterkyla. Men mitt i allt detta elände och kaos finns det trots allt strimmor av hopp och ljus, viktiga att uppmärksamma och ta fasta på. En sådan ljusglimt, tycker jag, har varit rapporterna om överläggningarna om klimatfrågan i Montreal. All världens regeringar har mötts för att försöka finna en gemensam syn på hur de skadliga koldioxidutsläppen skall kunna minska. Även om inte riktigt alla länder står bakom det så kallade Kyoto-protokollet, så blev de flesta överens om att fortsätta samtalen om hur man kan gå vidare. Insikten om att vi alla bebor samma planet och är beroende av varandra, blir allt tydligare. Det viktigaste från regeringarnas överläggningar i Montreal tror jag är den ökade tillit till varandras goda avsikter som vi kunnat läsa om. Det ger hopp för framtiden. En annan ljusglimt under detta mörka år var den självklarhet med vilken många människor i vårt land ställde upp för att hjälpa till i samband med flodvågskatastrofen - både här hemma och på plats särskilt i Thailand. Detta var oerhört glädjande. Den hemska katastrofen utlöste en generositet som var enastående. Jag vill varmt tacka alla Er som osjälviskt ställt upp för att hjälpa på olika sätt. Det har varmt mitt hjärta och med stolthet och glädje konstaterar jag ännu en gång att värderingar som solidaritet och omsorg om andra är del av den grund vårt land bygger på. En grund som står stabil också i tider av olycka och sorg. Men medmänsklighet är ingalunda något unikt för vårt land. Drottningen och jag, liksom Kronprinsessan, har under året besökt flera länder där utvecklingen skapar framtidstro tack vare enskilda människors engagemang och ansvarstagande. Vi har besökt det väldiga Australien och tagit del av den framåtanda och skaparkraft, som människor visar i denna världsdel. Vi har varit i Kenya och Kronprinsessan i såväl Bangladesh som Kina, tre mycket olika länder, som alla präglas av sin historia och kultur. Jag har varit i Indien och besökt företag inom IT-sektorn. De bidrar till förbättringar inom många områden i detta enorma land med jordens näst största befolkning. Det som är särskilt tillfredsställande är att se alla de svenskar i företag och ideella organisationer, som är verksamma runt om i världen. Den omtanke om andra, som blev så tydlig i samband med Tsunamin, är för många en viktig drivkraft i det dagliga arbetet. Att kunna hjälpa andra runt om i vår värld är en förmån. Detta vill jag särskilt minnas när jag tänker på det gångna året. De är ljusa och viktiga inslag i minneskavalkaden. Scoutrörelsen och de grundläggande värderingar som den verksamheten bygger på, gav mig redan som ung många positiva insikter. I scoutlagen uttrycks det bland annat med orden "en scout känner ansvar för sig själv och andra". Dessa ord har betytt mycket för mig och

min människosyn genom åren. Jag har varit scout i hela 50 år och det har Svenska Scoutförbundet önskat manifesteras. Mitt förslag har då varit att vi ska lyfta fram den fostran till ansvarstagande och ledarskap, som scoutverksamheten ger, försöka stimulera fler unga män och kvinnor till att ta ledande ansvar i näringsliv, offentlig verksamhet och ideellt föreningsliv. Det är min förhoppning att detta skall få uppmärksamhet, som ytterligare förstärker vikten och betydelsen av ett gott ledarskap. Värderingar baserade på respekt och omtanke om våra medmänniskor, måste föras vidare till kommande generationer. Låt oss ingjuta hopp hos våra ungdomar och ge dem tillförsikt inför framtiden. Vi måste få dem att våga satsa på en utbildning, på ett yrke, på sig själva men också på medmänniskor som behöver hjälp och stöd. Låt oss alla och envar tända ljus och sprida värme, både verkligt och bildligt. Att sträcka ut en hand, att komma ihåg våra nära och kära, men också andra medmänniskor, som har det svårt, är ensamma, sjuka eller behöver hjälp, är viktigt. Vi kan alla var och en tända ett ljus i mörkret. Med detta i minnet vill jag önska Er alla en fortsatt god helg och ett lyckosamt nytt år 2006. Och jag vet att i denna hälsning förenar Sig hela min familj med mig.

Taggar

2000-tal, 2005, Högtidstal, Jultal, Kungahuset, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/carl-xvi-gustaf-jultal-2005>